

İKTİDAR Partisindeki sorunlar yakın zamana kadar “ eleştirel” çevrelerde ifade edilirdi.Bağımsız muhafazakar kalemler de yazardı.Fakat partinin lideri Cumhurbaşkanı Erdoğan geçen hafta Trabzon gezisindeki konuşmalarıyla bu sorunları net olarak belirtti. “Metal yorgunluğu” dedi.Defalarca tevazu ve kibirden sakınma vurgusu yaptı. Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın parti teşkilatına” Bu hırsız nereden buldunuz dedirtmemek lazım” diye seslenmesi vurgularının en önemlisidir ve sorunların ulaştığı boyutları yansıtmaktadır. Aslında bu uyarılar,gerçekte yaşanmakta olan sorunlara göre hafif ifadelerdir.nitekim teşkilatlarda geniş çaplı değişiklik yapılacak olması problemin boyutlarını yansıtıyor. Tamam da temel sorun teşkilatlar mı?

Partinin başlangıçtaki tevazu ruhunu yansıtan yumuşak ve reformist dilinin yerini zamanla güç dili ve güç uygulamaları aldı.temeldeki sorun budur.

AK Partinin eski bakanlarından Nihat Ergün iki yıl önce çıkan Adım Adım Siyaset kitabında Partiler bir süre sonra parti olmaktan çıkıyor,siyasi cemaate veya siyasi şirkete dönüşüyorlar diye yazmış,partisinin fabrika ayarlarına dönmesi gerektiğini belirtmişti.

Başbakan Davutoğlu da konuşmalarında “ nepotizm,rant,kibir” gibi sorunları vurgulardı.Hatta Ağustos 2014’teki ilk siyasi konuşmasında “restorasyon” ihtiyacını dile getirmişti.Bu gibi verileri dikkate alarak iki yıl önce Hürriyet Gazetesinin usta köşe yazarı Taha AKYOL ise şöyle yazmıştı.

AKP camiasındaki sıkıntının temel sebebi ise; kibir,rant,nepotizm gibi olumsuzlukların göze batacak derecede artmış olmasıdır.(27.Mayıs 2015- Taha Akyol Hürriyet)

Başbakan Davutoğlu nun 64.Hükümet programında” Şeffaflık” başlığı altında 10 prağraf uzunluğunda yolsuzlukla,nepotizmle,rant çıkarıcılığıyla mücadele için Şeffaflık paketini süratle hayata geçireceğiz diye yazıyordu.

Fakat Hükümet değişince bu bölümü yeni hükümet programında göremedik.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Mehmet Özhaskeki de bir ay önce 17 Haziran daki konuşmasında “ en büyük hırsızların imardan geldiğini”ifade etti.

Fakat hala Şeffaflık Paketi” ortada yok.

Nepotizm ve kayırmacılık yerine liyakat...

Siyasetle para arasındaki ilişkilerin “ siyasi etik kanunu” ile denetime açılması...

Rantlı işlerin kamu denetimi ve vergi kontrolü altına alınması...

Bunları sağlayacak bir şeffaflık Paketini yasalaştırmadan ve siyasi söylemlerimizle bu konularda bir duyarlılık yaratmadan bu sorunlar önlenbilir mi?

İnsanlar bireysel anlayışlarında çok ahlaklı olduklarına inanabilir.Ama rutinleşmiş uygulamaları,mesela imar işlerini “ herkes yapıyor”diyerek olağan görebilirler.

Hatta “ dava uğruna” zaten akan sular durur.

Onun için tarih göstermiştir ki,insanların vicdanına ve ahlak anlayışlarına bırakmadan” sistemin”denetlenebilir olması zorunludur.

Sayıştay denetiminin olgun demokrasilerdeki bütün alanlara yayılması gibi...

İhale Kanununun tekrar AB kriterlerine uygun hale getirilmesi gibi...

Yargının bağımsız ve tarafsızlık güvenceleri gibi...

Rantların vergilendirilmesi,siyasi etik yasası gibi kanunlar çıkarılmalıdır.

Fakat genel tablodan ve bu konulardaki akademik yayınlardan anlıyorum ki,mesele teşkilatlardan öteye,sistem meselesidir.

Siyasal sistemin dürüst ve iktisaden verimli işleyebilmesi ancak denetim ve dengelerin etkin çalışabilmesiyle mümkündür.Kalın sağlıcakla !